

Schriftelijke vragen artikel 71: een meer toegankelijke gemeentelijke website dankzij een gebarentolk

31 augustus 2019

Geacht college,

Een op de twaalf Nederlanders kan niet alles (meer) horen. Met de leeftijd neemt slechthorendheid toe. Tien- tot twaalfduizend medeburgers zijn doof of zwaar slechthorend en hebben voorzieningen nodig als een doventolk of ondertiteling.

In een aantal gemeenten zoals Ede, Leusden en Utrecht is aan de contactpagina van de gemeentelijke website een knop toegevoegd die via een videoverbinding rechtstreeks contact legt met een gebarentolk van Teletolk.

Tijdens kantooruren van het klantencontactcentrum van die gemeenten kan de dove of slechthorende bezoeker via gebarentaal of schriftelijk de gemeente een vraag stellen en direct antwoord krijgen via gebarentaal of chat.

Voor dove en slechthorende burgers wordt de gemeente zo ineens een stuk toegankelijker. Ze hoeven zelf geen tolk meer in te schakelen om communicatie mogelijk te maken.

GroenLinks vindt dat ook in onze gemeente iedereen moet kunnen meedoen. En zelfstandig via de gemeentelijke website alle relevante informatie kunnen vinden, ook als hij of zij een auditieve beperking heeft.

Daarom de volgende vragen:

1. Kent het college deze mogelijkheden om de gemeentelijke website toegankelijker te maken voor mensen met een auditieve beperking?
2. De website van de gemeente biedt nu al de mogelijkheid om de tekst te laten voorlezen. Is het college bereid naast die mogelijkheid de website nog toegankelijker te maken via Teletolk?

Namens de fractie van GroenLinks

Antoon van Rosmalen

KPN Teletolk: tekst- en beeldbemiddelingsdienst: Via de bemiddelingsdienst van KPN Teletolk kunnen doven, slechthorenden, mensen met een spraakbeperking en horenden met elkaar bellen met tekst, spraak en beeld.

“Maar dove mensen kunnen toch gewoon lezen, hoor ik vaak. Waarom zetten ze niet gewoon de ondertiteling aan? Voor dove mensen is niet het Nederlands, maar de Nederlandse gebarentaal de moedertaal. Het is een losstaande taal met een eigen grammatica. Bovendien missen doven een auditief geheugen, waardoor woorden en zinnen lastig te begrijpen zijn. Als ze de krant of ondertiteling lezen, gaat dat langzamer dan wanneer een tolk vertaalt. Ze scannen eerst op zelfstandige naamwoorden die ze kennen en dan op werkwoorden. Vervoegingen en voorzetsels gebruik je niet in de gebarentaal.”

Rik van de Westelaken, gebarentolk bij het NOS-journaal in de Volkskrant, 6 januari 2014